'RECORDAK' MICROFILM SERVICE

TITLE OF DOCUMENT FILMED

Mss. No 1053

PLACE OF ORIGIN David Solomon Sassoon

PHOTOGRAPHED BY K. West (Kodak Ltd) DATE 10-11-58

INCHES 1 2 1 2 3 4 5 CENTIMETRES

KODAK LTD. RECORDAK DIVISION LONDON

5155

David Solomon Sassoon

לפמחם וירותרו בנני ישראל
אשר לא חלק את נחלתם
שבעה שבטים ויאמר יהושע
אל בני ישראל עד אנה אתם
מתרפים לבוא לרשת את הארץ
אשר נתן לכם יהוה אלהי
אבותיכם הבו לכם שלשה
אנשים לשבט ואשלחם וקומו
והתהלכו בארץ וכתבו אותה
כמו נחלתם ובאו אלי והתחלקו
אתה לשבעה חלקים והורה
יעמד על גבולו מנגב ובית
חסף יעמדו על גבולם מצפון
ואתם הכתבו את הארץ
שבעה חלקים והבאתם אלי
והלאתי לכם גורל פה
לפני יהוה אלהינו כי אין
חלק ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי
שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר
נתן להם משה עבד יהוה
וקמו האנשים וילכו ויצו
יהושע את ההלכים לכתב את
הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אלי ופה אשליך לכם גורל לפני
יהוה בשלה וילכו האנשים

ויעברו בארץ ויכתבוה לערים
לשבעה חלקים על ספר ויבאו
אל יהושע אל המחנה שלה
וישלך להם יהושע גורל בשלה
לפני יהוה ויחלק שם יהושע
את הארץ לבני ישראל במחלקת
כמחלקתם
ויערגורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול גורלם
בין בני יהודה ובין בני יוסף
ויהי להם הגבול לפאת צפונה
מן הירדן ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר ומה
תוצאתיו מדברה בית און
ועבר משם הגבול לוז אל
כתף לוז נגבה היא בית אל
וירד הגבול עטרות אדר על
ההר אשר מנגב לבית חרון
תחתון ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן ההר אשר על פני
בית חרון נגבה והיה תצאתיו
אל קריית בעל היא קריית
יערים עיר בני יהודה זאת
פאת ים ופאת נגבה מקצה
קריית יערים ויצא הגבול ימה
ויצא אל מעין מי נפתוח
וירד הגבול אל קצה ההר אשר
על פני גי בן חנם אשר בעמק

רפאים צפונה וירד גי חנם אל
כתף היבוסי נגבה וירד עין
רגל ותאר מצפון ויצא עין
שמש ויצא אל גלילות אשר
נכח מעלה אדמים וירד אבן
בהן בן ראובן ועבר אל כתף
מול הערבה צפונה וירד
הערבתה ועבר הגבול אל
כתף בית חגלה צפונה והיה
תצאתיו הגבול אל לשון ים
המלח צפונה אל קצה הירדן
נגבה זה גבול נגב והירדן יגבל
אתו לפאת הרמה זאת נחלת
בני בנימן לגבולתיה סביב
למשפחתם והיו הערים למטה
בני בנימן למשפחותם ירוחו
ובית חגלה ועמק הציץ ובית
הערבה וצמרים ובית אל והעים
והפרה וצפרה וכפר העמני
והעפני וגבע ערים שתים עשרה
וחצריהן גבעון והרמה
ובארות והמצפה והכפירה
והמצעה ורקם וירפאל וברעלה
וזלע האלף והיבוסי היא ירושלים
גבעת קריית ערים ארבע עשרה
וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם
ויצא הגורל השני לשמעון למטה

MS. No 1053, f. 209.

אברם ויאמר לו ראה אנכי
את הארץ הזאת ולזרעך אתננה
ויבא אברם בתוך הארץ
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם
ויראה ה׳ אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח לה׳ הנראה אליו
ויעתק משם ההרה מקדם בית אל ויט אהלה בית
אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח לה׳ ויקרא בשם ה׳
ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ
כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה
נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את: והיה כי יראו
אתך המצרים והרגו אתי
ואתך יחיו: אמרי נא
אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי
בגלל: ויהי כבוא אברם
מצרימה וראו המצרים
את האשה כי יפה הוא
מאד: וראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה בית
פרעה: ולאברם היטיב

בעבורה ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנות וגמלים: ונגע ה׳
את פרעה נגעים גדלים
ואת ביתו על דבר שרי
אשת אברם: ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך הוא: למה
אמרת אחתי הוא ואקח
אותה לי לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך: וצו עליו
פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת כל
אשר לו: ולות אברם
ממצרים הוא ואשתו
וכל אשר לו ולוט עמו
הנגבה: ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב
ויסע לסעיו מנגב ועד
בית אל עד המקום אשר
היה שם אהלו בתחלה
בין בית אל ובין העי אל
המקום המזבח אשר עשה
שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם ה׳
וגם ללוט הולך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים

תו אשר אברם
ותם מאור בשדם
ויצא מבית
חמש שנים
ושנה וימת הרח
ה׳ אל אברם לך
מארצך ומולדתך ומבית
אביך אל הארץ
אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך
ואגדלה
שמך וברכה ואברכה
ברכיך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחות
האדמה: וילך אברם כאשר
דבר אליו ה׳ וילך אתו
לוט ואברם בן חמש שנים
ושבע שנה בצאתו מחרן
ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל
רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן
ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ
ויראה ה׳ אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת
ויבן שם מזבח לה׳ הנראה אליו
ויסע משם ההרה מקדם בית
אל ויט אהלה בית אל
מים והעי מקדם ויבן שם
מזבח לה׳ ויקרא בשם ה׳
ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ
כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה
נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את: והיה כי יראו
אתך המצרים והרגו אתי
ואתך יחיו: אמרי נא
אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי
בגלל: ויהי כבוא אברם
מצרימה וראו המצרים
את האשה כי יפה הוא
מאד: וראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה בית
פרעה: ולאברם היטיב

ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם
עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ
ויראה ה׳ אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת
ויבן שם מזבח לה׳ הנראה אליו
ויסע משם ההרה מקדם בית
אל ויט אהלה בית
אל מים והעי מקדם ויבן שם
מזבח לה׳ ויקרא בשם ה׳
ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה
ויהי רעב בארץ וירד אברם
מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ
כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה
נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את: והיה כי יראו
אתך המצרים והרגו אתי
ואתך יחיו: אמרי נא
אחתי את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה נפשי
בגלל: ויהי כבוא אברם
מצרימה וראו המצרים
את האשה כי יפה הוא
מאד: וראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה בית
פרעה: ולאברם היטיב

ויבא אברם
ויבא אברם
ויבא אברם

שמים וארץ אשר הוצאתי
ועד שרוך נעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם:
בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם:

אחר הדברים האלה היה
דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד: ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק
ביתי הוא דמשק אליעזר:
ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי: והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך
זה כי אם אשר יצא
ממעיך הוא יירשך: ויוצא
אתו החוצה ויאמר הבט
נא השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה

זרעך: והאמן ביהוה
ויחשבהו לו צדקה: ויאמר
אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה: ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה
ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל
ויקח לו את כל אלה ויבתר
אותם בתוך ויתן איש
בתרו לקראת רעהו ואת
הצפר לא בתר: וירד הדיים
על הפגרים וישב אתם
אברם: ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם
והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו: ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם
ועבדום ועניו אתם ארבע
מאות שנה: וגם את הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול:
ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה:
ודור רביעי ישובו הנה

כי לא שלם עון האמרי עד
ויהי השמש באה
ועתה היה והנה תנור
עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה: ביום
ההוא כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדל
נהר פרת: את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני: ואת
החתי ואת הפרזי ואת
הרפאים: ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבוסי: ושרי
אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה
הגר: ותאמר שרי אל אברם
הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי אולי
אבנה ממנה וישמע אברם
קול שרי: ותקח שרי
אשת אברם את הגר
המצרית שפחתה - מקץ
עשר שנים לשבת אברם
בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה לו לאשה:
ויבא אל הגר ותהר ותרא

כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה: ותאמר שרי אל
אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהוה בינו ובינך:
ויאמר אברם אל שרי הנה
שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה: וימצאה
מלאך יהוה על עין המים
במדבר על העין בדרך
שור: ויאמר הגר שפחת
שרי אי מזה באת ואנה
תלכי ותאמר מפני שרי
גברתי אנכי ברחת: ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת ידיה:
ויאמר לה מלאך יהוה הרבה
ארבה את זרעך ולא יספר
מרב: ויאמר לה מלאך
יהוה הנך הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל ענים: והוא
יהיה פרא אדם ידו בכל
וידי כל בו ועל פני כל אחיו
ישכן: ותקרא שם יהוה
הדבר אליה אתה אל ראי

כל אמריה הגנ
אחרי ראי
לבאר לה
בין קדש וב
הגר לאברם בן
שם בנו אשר
ישמעאל ואברם
שנה ושש שנ
את ישמעאל
ויהי אב
שנה ותשע ש
יהוה אל אב
אני אל ש
והיה תמי
בני הבנ
במאד מ
פנין ויבר אתו
לאמר אני הנה
והיית לאב המון
יקרא עוד את ש
והיה שמך אבר
המון גוים נתת
אתך במאד מא
לגוים ומלכ
והקמתי את ברי
ובינך ובין זרע
לדרתם לברית
לך לאלהים ו

5

לגוים מלכי עמים מקנה
יהיו ויפל אברהם על פניו
ויצחק ויאמר בלבו הילכן
מאה שנה ילד אם שרה
תבת תשעים שנה תלד
ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך:
ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת
את שמו יצחק והקמותי
את בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד
שנים עשר נשיא יולד
ונתתיו לגוי גדול ואת
בריתי אקים את יצחק
אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת: וכל
לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם: ויקח אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל ילדי
ביתו ואת כל המקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם

בן תשעים שנה בהמלו
בשר ערלתו: ו
בן מאה שנה ו
בהמלו את בשר ערלתו
היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו וכל אנשי
ביתו ולידי בית וכיתת
מאת בן נכר נמלו אתם
יצא אליו יהוה באלני מ
והוא ישב פתח האהל כ
היום: וישא עיניו וראו
שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו
ויאמר אדני אם נא מצא
חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך: יקחנא מ
מים ורחצו רגליכם והש
תחת העץ: ואקחה פת
וסעדו לבבכם אחר תעב
כי על כן עברתם על ע
ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת: ויבקר אברהם
אל השרה ויאמר מהר
שלש סאים קמח ס
לושי ועשי עגות: ו
חבקר רץ אברהם ו
בן בקר רך וטוב ויתן

אל
אל

X

ויבא
ויקח חמאה וחלב בן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:
ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה והנה
בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו: ואברהם
ושרה זקנים באים בימים חדל
להיות לשרה אורח כדרך נשים
ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן: ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה צחקה שרה
לאמר האף אמנם אלד ואנ
זקנתי: היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר
לא צחקתי כי יראה ויאמר לא
כי צחקת: ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם ואברהם
הלך עמם לשלחם: ויהוה אמר
המכסה אני מאברהם אשר
אני עשה: ואברהם היו יהיה
לגוי גדול ועצום ונברכו ב
כל גויי הארץ: כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך
יהוה לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו: ויאמר
יהוה זעקת סדם ועמרה כי
רבה הנה חטאתם כי כבדה מאד
ארדה נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו כלה ואם לא
אדעה: ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עודנו
עמד לפני יהוה: ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם
רשע: אולי יש חמשים
צדיקים בתוך העיר האף
תספה ולא תשא למקום למען
חמשים הצדיקם אשר בקרבה:
חלילה לך מעשות כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיו
כצדיק כרשע חלילה לך
השופט כל הארץ לא יעשה
משפט: ויאמר יהוה אם אמצא
בסדם חמשים צדיקים בתוך
העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם: ויען אברהם ואמר
הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
יחסרון חמשים הצדיקים
חמשה ותשחת בחמשה

ובנתיך וכל אשר לך בעיר
הוצא מן המקום הזה כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני ה׳
וישלחנו ה׳ לשחתה ויצא
לוט וידבר אל חתניו לקחי
בנותיו ויאמר קומו צאו מן
המקום הזה כי משחית ה׳
את העיר ויהי כמצחק בעיני
חתניו וכמו השחיר עלה
ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי
בנותיך הנמצאת פן תספה
בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו ובידי אשתו
ובידי שתי בנתיו בחמלת ה׳
עליו ויצאהו וינחהו מחוץ
לעיר ויהי כהוציאם אותם
החוצה ויאמר המלט על
נפשך אל תביט אחריך ואל
תעמד בכל הככר הרה המלט
פן תספה ויאמר לוט אליהם
אל נא אדני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה

ומת הנה נא העיר
הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער
אמר לו הנה נא נשאתי פניך גם לדבר
הזה לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות דבר עד
באך שמה על כן קרא שם
העיר צוער השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה ויהוה
המטיר על סדם ועל עמורה
גפרית ואש מאת יהוה מן
השמים ויהפך את הערים האל
ואת כל הככר ואת כל יושבי
הערים וצמח האדמה ותבט
אשתו מאחריו ותהי נציב
מלח וישכם אברהם בבקר
אל המקום אשר עמד שם
את פני יהוה וישקף על פני
סדם ועמרה ועל כל פני ארץ
הככר וירא והנה עלה קיטור
הארץ כקיטר הכבשן ויהי
בשחת אלהים את ערי הככר
ויזכר אלהים את אברהם וישלח
את לוט מתוך ההפכה בהפך
את הערים אשר ישב בהן
לוט ויגעל לוט מצוער וישב

בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא
לשבת בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנתיו ותאמר הבכירה
אל הצעירה אבינו זקן ואיש
אין בארץ לבוא עלינו כדרך
כל הארץ הבה נשקה את
אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה
מאבינו זרע ותשקינה את
אביהן יין בלילה הוא ותבא
הבכירה ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה ובקומה ויהי
ממחרת ותאמר הבכירה אל
הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין גם הלילה
ואי שכבי עמו ונחיה מאבינו
זרע ותשקינה גם בלילה הוא
את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה ותהרינה שתי בנות
אביהן מאביהן ותלד הבכירה
בן ותקרא שמו מואב הוא
אבי מואב עד היום הזה והצעירה
גם הוא ילדה בן ותקרא שמו
בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום: וישע
משם אברהם ארצה הנגב
וישב בין קדש ובין שור
ויגר בגרר ויאמר אברהם
אל שרה אשתו אחתי הוא
וישלח אבימלך מלך גרר
ויקח את שרה ויבא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר
לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעלת בעל: ואבימלך
לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי
גם צדיק תהרג: הלא הוא
אמר לי אחתי הוא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי
ובנקיון כפי עשיתי זאת: ויאמר
אליו האלהים בחלום גם אנכי
ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת
ואחשך גם אנכי אותך
מחטוא לי על כן לא נתתיך
לנגע אליה: ועתה השב אשת
האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם איננך משיב
דע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך: וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את
כל הדברים האלה באזניהם
ויראו האנשים מאד: ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו
מה עשית לנו ומה חטאתי לך
כי הבאת עלי ועל ממלכתי
חטאה גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית עמדי:

אשר אמרו האלהים ובן שני
אברהם את המזבח ויערך את
העצים ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח מעל
לעצים: וישלח אברהם את
ידו ויקח את המאכלת לשחט
את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה
מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער ואל
תעש לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני:
וישא אברהם את עיניו וירא
והנה איל אחד נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום בהר יהוה יראה: ויקרא
מלאך יהוה אל אברהם שנית
מן השמים: ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך: כי ברך
אברכך והרבה ארבה את
זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש
זרעך את שער אויביו:
והתברכו בזרעך כל גוים
עקב אשר שמע אברהם
בקולי: ויהי אחרי הדברים
האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם היא בנים
לנחור אחיך: את עוץ בכרו
ובוז אחיו ואת קמואל אבי
ארם: ואת כסד ואת חזו
ואת פלדש ואת ידלף
ואת בתואל: ובתואל הולד
את רבקה שמנת אלה
לנחור אחי אברהם:
ופילגשו ושמה ראומה
ותלד גם היא את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת
מעכה: ויהי שרה חיי
מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה:
ותמת שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה: ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר
אל בני חת לאמר:
גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מנגדי:
ויענו בני חת את אברהם
לאמר לו: שמעני אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את
מתך איש מקברו לא יכלה
מקברו מתך: ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת:
וידבר עמם לאמר אם יש
את נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר: ויתן לי
את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחזת קבר:
ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער
עיר לאמר: לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
וישתחו אברהם לפני עם הארץ:
וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח מאתי
ואקברה את מתי שמה:
ויען עפרון את אברהם
לאמר לו: אדני שמע אלי
ארץ ארבע מאות שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך
קבר: וישמע אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת
שקל כסף עובר לסוחר:
ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו
והעץ אשר בשדה אשר
בכל גבלתו סביב לאברהם
לקנין לעיני בני חת
בכל באי שער עיר:
ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת
שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען:
והשדה והמערה אשר בו
נקנה מאת בני חת
לאחזת קבר: ואברהם
זקן בא בימים
וה׳ ברך את אברהם
בכל: ויאמר אברהם
אל עבדו זקן ביתו
המשל בכל אשר לו
שים נא ידך תחת ירכי:
ואשביעך בה׳ אלהי
השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו: כי אם
אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני
ליצחק: ויאמר אליו
העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי
הארץ הזאת הרשב
אשיב את בנך אל
הארץ אשר יצאת
משם: ויאמר אליו
אברהם השמר לך
פן תשיב את בני
שמה: ה׳ אלהי
השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ
מולדתי אשר דבר
לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו
לפניך ולקחת אשה
לבני משם: ואם
לא תאבה האשה
ללכת אחרי הרשבת
אתי אל הארץ
הזאת רק את בני
לא תשיב שמה:
ויאמר העבד אל
אדניו אולי לא
תלך האשה אחרי
הארץ הזאת
הרשב אשיב
את בנך אל
הארץ אשר
יצאת משם:
ויאמר אליו
אברהם
אל

אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבו כי אם אל ארצי
ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ויאמר
אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ
אשר יצאת משם ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן תשיב את בני
שמה: יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה
האשה ללכת אחריך ונקית
משבעתי זאת רק את בני
תשב שמה: וישם העבד
ידו תחת ירך אברהם אדניו
וישבע לו על הדבר הזה:
ויעבר העבד עשרה גמלים מגמלי
אדניו וילך וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילך אל ארם
נהרים אל עיר נחור:
והגמלים מחוץ לעיר אל
הבאר המים לעת ערב לעת
השאב הנשים: ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני
היום ועשה חסד עם אדני
אברהם: הנה אנכי נצב על
עין המים ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים והיה הנערה
אשר אמר אליה הטי נא כדך
ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך
אשקה הכינות לעבדך ליצחק
ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני: והיה הוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת
נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה: והנער טבת מראה
מאד בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כדה
ותעל: וירץ העבד לקראתה
ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
מכדך: ותאמר שתה אדני
ותמהר ותרד כדה על ידה
ותשקהו: ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך אשאב עד
אם כלו לשתת: ותמהר ותערי
הכדה אל השקת ותרץ עוד אל
הבאר לשאב ותשאב לכל
גמליו: והאיש משתאה לה
מתרפא לדעת הצלח יהוה
דרכו אם לא: ויהי כאשר
כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו
ושני צמידים על ידיה עשרה
זהב משקלם: ויאמר בת מי
את הגידי נא לי היש בית אביך
מקום לנו ללון: ותאמר אליו
בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
ילדה לנחור: ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון: ויקד האיש וישתחו
ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:
ותרץ הנער ותגד לבית אמה
כדברים האלה: ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין: והיה כראות
את הנזם ואת הצמידים על
ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר
אלי האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים על העין
ויאמר בוא ברוך יהוה למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
ומקום לגמלים: ויבא האיש
הבית ויתר הגמלים ויתן תבן
ומספוא לגמלים ומים לרחץ
אתו ואת אנשים אשר עמו:
ישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אם דברי
ויאמר דבר: ויאמר עבד
אנכי: ויהוה ברך את אדני
מאד וגדל ויתן לו צאן ובקר
ועבדים ושפחות וגמלים
וחמרים: ותלד שרה אשת אדני
אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו:
ואדני השביעני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי ישב בארצו:
כי אם אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה לבני:
ואמר אל אדני אולי לא תלך
האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצלח דרכך
ולקחת אשה לבני מבנתי
ומבית אבי: אז תנקה
כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי: ואבא היום אל העין
ואמר יהוה אלהי אדני אברהם
אם נא יש מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה: הנה אנכי
נצב על עין המים והיה
השאב ואמרתי אליה
נא הטי נא מעט מים מכדך

אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר
אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי
ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק ויאמר
אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת השב אשיב את בנך
אשר יצאת משם אבי אמר אלי
אברהם יהוה אשר התהלכתי לפניו
שלח מלאכו אתך והצלח
דרכך ולקחת אשה לבני מבית
אבי ומשפחתי אז תנקה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי
אשר אם לא יתנו לך ונהית נקי
מאלתי ואבא היום אל העין
ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם
אם נא יש מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה הנה אנכי
נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכדך
ואמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך אשתה אם אמרתי
אל הנערה אשר תבא לשאב
אשתה נא מעט מים מכדך
ותמהר ותורד כדה על ידה
ותשקני ואם אמרתי לשאב
לגמלי אשתה עד אם כלו
לשתות ואשאלה ויהי
כאשר

ויעבר העבד לקראתה
ויאמר הגמיעיני נא מעט מים
מכדך ותאמר שתה אדני
ותמהר ותרד כדה על ידה
ותשקהו ותכל לשקות
לגמליו ואשאלה ואמר
בת מי את הגידי נא לי
היש בית אביך
מקום לנו ללון ותאמר אלי
בת בתואל אנכי בן מלכה
אשר ילדה לנחור ותאמר אלי גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון ואקד האיש והשתחו
ליהוה ואמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:
ותרץ הנער ותגד לבית אמה
כדברים האלה ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין והיה כראות
את הנזם ואת הצמידים על
ידי אחותו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר
אלי האיש ויבא אל האנשים
והנה עמד על הגמלים על העין
ואמר בוא ברוך יהוה למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
ומקום לגמלים: ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן
ומספוא לגמלים ומים לרחץ
רגליו ורגלי

ויושם לפניו
לא אכל עד אם דברתי
ויאמר דבר: ויאמר עבד
אנכי: ויהוה ברך
מאד וגדל ויתן לו צאן ובקר
וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
וחמרים: ותלד שרה אשת אדני
אחרי זקנתה והמצא לו את
כל אשר לו: והעבד ספר לו
תקח אשה לבני מבנות
אשר אנכי ישב בארצו
לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי תקח לבני: ואמר
אלי לא תוכל האשה אחרי
אשר יהוה אשר התהלכתי לפניו
ישלח מלאכו אתך והצלח
דרכך ולקחת אשה לבני מבית
אבי ומשפחתי: אז תנקה
מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי: ואבא היום אל העין
ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם
אם נא יש מצליח דרכי אשר
אנכי הלך עליה: הנה אנכי
נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
הנא מעט מים מכדך

ארצה לחוה ויולד את עמה והש
את יצחק ותפל מעל הגמ
ותאמר אל העבד מי זה האיש
הלוך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני ות
הצעיף ותתכס ויספר העב
לו את כל הדברים אש
עשה ויביאה יצחק האה
שרה אמו ויקח את רבק
ותהי לו לאשה ויאהבה
ויתנחם יצחק אחרי אמו
ויסף אברהם ויקח אשה ש
קטורה ותלד לו את זמרן ו
יקשן ומדן ומדין ומדין ו
ישבק ואת שוח ויקשן ו
את שבא ואת דדן ובני דדן
היו אשורים ולטושים ו
ובני מדין עיפה ועפר וחנ
ואביע ואלדעה כל אלה ב
קטורה ותלד אברהם את
אשרי ליצחק ולבני הפלג
אשר לאברהם נתן אבר
מתנות וישלחם מעל יצ
בנו בעודנו חי קדמה אל
קדם ואלה ימי שני חיי
אברהם אשר חי מאת ש
ושבעים שנה וחמש שנ
ויגוע וימת אברהם בשיבה
זקן וישבע ויאסף אל
עמיו ויקברו אתו יצחק
ויעקב בנו אל מערת
המכפלה אל שדה עפרון בן
צחר החתי אשר על פני
ממרא השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שמה
קבר אברהם ושרה אשתו
ויהי אחרי מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק בנו וישב
באר לחי ראי
ואלה תולדת ישמעאל
בן אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה לאברהם
ואלה שמות בני ישמעאל
לתולדתם בכר
ישמעאל נבות וקדר ואד
ומבשם ומשמע
ומשא חדד ותימא
יטור ונפיש וקדמה אלה הם
בני ישמעאל ואלה שמותם
לתולדתם נבות ישמעאל
בן שנים שנה בלדת אתם
וגבר הנערים ויחי עשו
ישמעאל מאת שנה וש
שנים שנה ושבע שנים
וגוע וימת ויאסף אל עמיו
ויחיו מחוילה עד שור אשר
על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל
ואלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ויהי
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה
לנכח אשתו כי עקרה היא
ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתרצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את יהוה ויאמר
יהוה לה שני גוים בבטנך
ושני לאמים ממעיך יפרדו
לאם מלאם יאמץ ורב יעבד
צעיר וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם
ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש יודע ציד איש שדה
ויעקב איש תם ושב אהלים
ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב
ויזד יעקב נזיד ויבא עש
השדה והוא עיף ויאמ
אל יעקב הלעיטני נא מ
האדם הזה מן העיף אנכי
קרא שמו אדום ויאמר
מכרה כיום את בכרתך
ויאמר עשו הנה אנכי הו
למה זה לי בכרה ויאמר
השבעה לי כיום וישבע
ומכר את בכרתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו לחם
עדשים ואכל ושתה ויק
וילך ויבז עשו את הבכרה
ויהי רעב בארץ מלבד הר
הראשון אשר היה בימי
וילך יצחק אל אבימלך מ
פלשתים גררה וירא אל
יהוה ויאמר אל תרד מצר
שכן בארץ אשר אמר אל
גור בארץ הזאת ואהיה
ואברכך כי לך ולזרעך א
את כל הארצות האל והקי
את השבעה אשר נשבע
לאברהם אביך והרבתי
זרעך ככוכבי השמים ו
לזרעך את כל הארצות
והתברכו בזרעך כל
הארץ עקב אשר שמ

[illegible]

[illegible] ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מלראות ויקרא את עשו בנו
הגדול ויאמר אליו בני ויאמר
אליו הנני ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי
ועתה שא נא כליך תלך
וקשתך וצא השדה וצודה
לי ציד ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי והביאה לי
ואכלה בעבור תברכך נפשי
בטרם אמות ורבקה שמעת
בדבר יצחק את עשו בנו וילך
עשו השדה לצוד ציד להביא
ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את
אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכה
אותך לפני יהוה לפני מותי
ועתה בני שמע בקולי
אשר אנכי מצוה אותך
לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אותם מטעמים
אבי כאשר אהב ואכל
בעבור אשר יברכך לפני יהוה
לפני מותו ועתה בני שמע
בקולי לאשר אנכי מצוה אותך
קום נא שבה ואכלה מציד
בניך למען תברכך נפשי ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שעיר ואנכי
איש חלק אולי ימשני אבי
והיותי בעיניו כמתעתע
והבאתי על נפשי קללה ולא
ברכה ותאמר לו אמו עלי
קללתך בני אך שמע בקולי
ולך קח לי ולך ויקח ויבא
לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח
רבקה את בגדי עשו בנה
הגדול החמדות אשר אתה
בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן ואת עורת גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת
עורפו אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את
אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכה
אותך לפני יהוה לפני מותי
ועתה בני שמע בקולי
אשר אנכי מצוה אותך
לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אותם מטעמים
אבי כאשר אהב ואכל
בעבור אשר יברכך לפני
יהוה לפני מותו

אשר חפר עבדי אביו בימי
אברהם אביו סתמום פלש
פלשתים וימלאום עפר
ויאמר אבימלך אל יצחק
לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד וילך משם יצחק ויחן
בנחל גרר וישב שם ויעש
יצחק ויחפר את באר המים
אשר חפרו בימי אברהם
אביו וסתמום פלשתים אחרי
מות אברהם ויקרא לה
שמות השמות אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדי יצחק
בנחל וימצאו שם באר מים
חיים וירבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי
התעשקו עמו ויחפרו באר
אחרת ויריבו גם עליה ו
ויקרא שמה שטנה ויעתק
משם ויחפר באר אחרת ולא
ריבו עליה ויקרא שמה רחבות
ויאמר כי עתה הרחיב
יהוה לנו ופרינו בארץ
ויעל משם באר שבע וירא
אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר

ויקרא בו באר שבע
ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר ואבימלך הלך
אליו מגרר ואחזת מרעהו
ומכל שרי צבאו ויאמר
יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אותי ותשלחו
מאתכם ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך ונאמר
תהי נא אלה ביננו בינתינו
ונכרתה ברית
אם תעשה עמנו רעה
לא נגענוך וכאשר
עמנוך רק טוב ונשלחך
אתה עתה ברוך יהוה
להם משתה ויאכלו
וישתו ויבכרו בבקר וישבעו
איש לאחיו וישלחם יצחק
מאתו בשלום ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו
לו על אודת הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו מצאנו מים
ויקרא אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד היום הזה

ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית
בת בארי החתי ואת בשמת
בת אילן החתי ותהיין מרת
רוח ליצחק ולרבקה ויהי
כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מראות ויקרא את עשו בנו
הגדל ויאמר אליו בני ויאמר
אליו הנני ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי
ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה וצודה
לי צידה ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי והביאה לי
ואכלה בעבור תברכך נפשי
בטרם אמות ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לציד ציד להביא
ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את
אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכה
אתה לפני יהוה לפני מותי ועתה
בני שמע בקולי לאשר אני
מצוה אותך לך נא אל הצאן
וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אותם מטעמים

לאביך כאשר אהב והבאת
לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שעיר ואנכי
איש חלק אנכי ושמני אבי
ויהיו בעיניו כמתעתע
מראות ויקרא את עשו בנו
הגדל ויאמר אליו בני ויאמר
אליו הנני ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי יום מותי
ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה וצודה
לי צידה ועשה אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח
רבקה את בגדי עשו בנה
הגדול החמדת אשר אתה
בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן ואת עורות גדיי העזים
הלבשה על ידיו ועל חלקת
עורו ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה ובא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני לי
מי אתה בני ויאמר יעקב אל
אביו אנכי עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי
קום נא שבה ואכלה מציד
בנך בעבור תברכני נפשך ויאמר
יצחק אל בנו מהר מצאת

ויאמר אליו אביו מה זה
יהוה אלהיך לפני
יצחק אל יעקב גש
ואמשך בני האתה
עשו אם לא ויגש
יעקב אל יצחק אביו
ויגש ויאכל ויבא
לו יין וישת ויען
יצחק אביו גשה נא
בני ונגשה וישק לו
ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח
אשר ברכו יהוה
הא אלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן
ותירוש עמיך
יעבדוך לאמים
ישתחוו לך
ארור ומברכיך
ברוך
ויהי כאשר כלה יצחק
לברך את יעקב
ויעקב יצא מאת פני יצחק

ויבא עשו אחיו מצידו
ויעש גם הוא מטעמים
ויביא לאביו ויאמר
אביו אליו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו
ויחרד יצחק חרדה גדולה
עד מאד ויאמר מי אפוא
הוא הצד ציד ויבא לי
ואכל מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע יעקב את דברי
עשו אביו ויצעק צעקה
גדולה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו ברכני גם אני
אבי ויאמר בא אחיך
במרמה ויקח ברכתך
ויאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים
את בכרתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אמרת לי
ברכה אחת אבי
ברכני גם אני אבי
ויען יצחק ויאמר אל עשו
הן גבור שמתיו לך
ולכל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירוש
סמכתיו ולך מה אעשה
בני ויען עשו אל אביו
הברכה אחת לך אבי
ברכני גם אני אבי
ויפן עשו אל אביו
ויבכו עשו בכי גדול
ויען יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ
ומטל השמים מעל
ועל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד
והיה כאשר תריד
ופרקת עולו מעל
צוארך
ויעקב ברח מפני עשו
אחיו ויאמר עשו
בלבו יקרבו ימי
אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי
ותגד לרבקה
דברי עשו בנה הגדול
ותשלח ותקרא ליעקב
בנה הצעיר ותאמר אליו
הנה עשו אחיך
מתנחם לך להרגך
ועתה בני שמע בקולי
וקום ברח לך אל לבן
אחי חרנה
ושבת עמו
ימים אחדים
עד אשר תשוב
חמת אחיך
עד אשר תשוב
אף אחיך
ושכח את אשר עשית
לו ושלחתי
ולקחתיך משם
הגם אשכל
יום אחד
גם שניכם
למה אשכל
גם אתכם
יום אחד
ואמר יעקב
אל לבן אחי
אם נא מצאתי
חן בעיניך
נא דבר
נא באזני
פרעה
אם אמת
אם לא
אם לא
אם לא

הנה משמני הארץ יהיה
מושבך ומטל השמים
מעל ועל חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל
עולך: ויאמר לו יצחק אביו
ויאמר אנה בנך
עשו: ויחרד יצחק
גדלה עד מאד ויאמר
מי הוא הצד צד ויבא
לי מכל בטרם תבוא
וגם ברוך יהיה
עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה
עד מאד ויאמר לאביו
אבי: ויאמר הא אחיך
בא בתרמה ויקח
ברכתך: ויאמר
הלא אמר אחיך
ועתה בני שמע בקולי וקום
ברח לך אל לבן אחי חרנה
ושבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך
עד שוב אף אחיך ממך ושכח
את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל
גם שניכם יום אחד: ותאמר
רבקה אל יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם לקח
יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה
לי חיים: ויקרא יצחק אל

ויאמר לו לא תקח אשה מ
בנעון: קום לך פדנה אר
בתואל אבי אמך ו
לך משם אשה מבנות
אחי אמך: ואל שדי יב
אתך ויפרך וירבך ו
לקהל עמים: ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את ארץ מ
מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם: וישלח יצחק א
יעקב וילך פדנה ארם אל
בתואל הארמי אחי
אם יעקב ועשו: וירא עש
כי ברך יצחק את יעקב
ושלח אתו פדנה ארם לקח
לו משם אשה בברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח
אשה מבנות כנען: ושמע
יעקב אל אביו ואל אמו
פדנה ארם: וירא עשו כ
רעות בנות כנען בעיני
אביו: וילך עשו אל ישמע
ויקח את מחלת בת ישמע
בן אברהם אחות נביות
נשים לו לאשה:
ויעקב מבאר שבע ו

ויצא מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא: וחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו: והנה
יהוה נצב עליו ויאמר אני
יהוה אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר
אתה שכב עליה לך אתננה
ולזרעך: והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל
משפחת האדמה ובזרעך
והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל
האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר
דברתי לך: ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
ויירא ויאמר מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם בית אלהים
וזה שער השמים: וישכם
יעקב בבקר ויקח את האבן
אשר שם מראשתיו וישם
אתה מצבה ויצק שמן על

ראשה: וקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם
העיר לראשונה: וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש: ושבתי
בשלום אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך: וישא יעקב רגליו וילך
ארצה בני קדם: וירא
באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי
מן הבאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הבאר:
ונאספו שמה כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקומה:
ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו:
ויאמר להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום
והנה רחל בתו באה עם הצאן
ויאמר הן עוד היום גדול לא

עת האסף המקנה
ולבו רעו: ויאמר
עוד אשר ואמרו
וגללו את האבן
והשקו הצאן
עמם והנה באה
אשר לאביה כי
כאמו הלאה יעקב
בת לבן אחי אמו
אחי אמו ויגש יעקב
האבן מעל פי הבאר
וישק את צאן לבן אחי אמו
לרחל וישא את קלו
ויעקב לרחל כי אחי
וכי בן רבקה הוא וירץ
לאביה ויגד לו
שמע יעקב בן אחתו
לקראתו ויחבק לו ויש
ויבאהו אל ביתו ויספר
כל הדברים האלה: ויא
לבן אך עצמי ובשרי
וישב עמו חדש ימים:
לבן ליעקב הכי אחי
ועבדתני חנם הגידה
משכרתך: וללבן שתי
שם הגדולה לאה ו
רחל: ועיני לאה רכות
היתה רחל יפת תאר ויפת

יצחק אביו ויאמר אליו
הנה משמני הארץ יהיה
ומשדך ומטל השמים
מעל ועל חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל
עזארך וישטם עשו את
יעקב על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה
הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך
ועתה בני שמע בקולי וקום
ברח לך אל לבן אחי חרנה
ושבת עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת אחיך
עד שוב אף אחיך ממך ושכח
את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל
גם שניכם יום אחד ותאמר
רבקה אל יצחק קצתי בחיי
מפני בנות חת אם לקח
יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה
לי חיים ויקרא יצחק אל

ויברך אותו ויצו
ויאמר לו לא תקח אשה
בכנען קום לך פדנה ארם
בית בתואל אבי אמך
לך משם אשה מבנות
אחי אמך ואל שדי יברך
אתך ויפרך וירבך והיה
לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את ארץ
מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם וישלח יצחק את
יעקב וילך פדנה ארם אל
בתואל הארמי אחי
אם יעקב ועשו ויראה עשו
כי ברך יצחק את יעקב
ושלח אותו פדנה ארם לקחת
לו משם אשה בברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח
אשה מבנות כנען וישמע
יעקב אל אביו ואל אמו
פדנה ארם ויראה עשו
רעות בנות כנען בעיני
אביו וילך עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות
נשים לו לאשה:
ויעקב מבאר שבע וילך

ראשית ויקרא אותו שמו
חנוא בית אל ואולם לוז שם
העיר לראשונה וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש: ושבתי
בשלום אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים והאבן הזאת אשר
שמתי למצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך: וישא יעקב רגליו וילך
ארצה בני קדם וירא
באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי
מן הבאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדולה על פי הבאר:
ונאספו שמה כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקומה:
ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו:
ויאמר להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום
והנה רחל בתו באה עם הצאן
ויאמר הן עוד היום גדול לא

לאשה ויבא אליה ויעקב
את רחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות
ויבא גם את רחל ויאהב גם
בן ויתן אדני לבן את בלהה שפחתו
לרחל בתו לשפחה ויעבד עוד
עמו שבע שנים אחרות
ויבא אל רחל וגם באהבתו את רחל
מאלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות
ויהי כי ראה יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את רחמה ורחל עקרה
ותהר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בעניי כי עתה
יאהבני אישי ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ותן לי גם את
זה ותקרא שמו שמעון ותהר
עוד ותלד בן ותאמר עתה
הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על כן קרא שמו
לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת ותרא רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל באחותה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך
פרי בטן ותאמר הנה אמתי
בלהה בא אליה ותלד על
ברכי ואבנה גם אנכי ממנה:

ויבא אליה בלהה ותלד ליעקב
בן ותרא רחל כי ילדה בלהה
שפחתי לאדני ותקח בלהה
ותן אותה לרחל לאשה
ויבא אליה יעקב
ותרה בלהה ותלד ליעקב
בן ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקולי ויתן לי
בן על כן קרא שמו דן
עוד ותהר בלהה שפחת רחל
בן שני ליעקב ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי
אם אחתי גם יכלתי ותקרא
נפתלי ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אותה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
בן ותאמר לאה בגד
בן ותקרא שמו גד
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב
בן שני ותאמר לאה בגדי
בנות ותקרא את שמו אשר
ילך ראובן בימי קציר חטים
ויבא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תן
נא לי מדודאי בנך ותאמר
לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את דודאי
בני ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי

בנך ויהי כאשר בא יעקב
בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר
שכרתיך בדודאי בנך ויהי
ישכב עמה בלילה ההוא
וישמע אלהים אל לאה
ותהר לאה ליעקב בן חמישי
ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר
ותהר עוד ותלד לאה בן
ששי ליעקב ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא
את שמו זבלון ואחר ילדה
בת ותקרא את שמה דינה
ויזכר אלהים את רחל וישמע
אליה אלהים ויפתח את רחמה
ותהר ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר והי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ואל ארצי תנה
את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אותך בהן ואלכה

אשר ידעת את עבדתך
אשר עבדתיך ויאמר אליו
מה יתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה
לי הדבר הזה אשוב ארעה
צאנך אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה
חום בכשבים וטלוא ונקד
בעזים והיה שכרי: ועניתה
בי צדקתי ביום מחר כי
תבוא על שכרי לפניך כל
אשר איננו נקד וטלוא
בעזים וחום בכשבים גנוב
הוא אתי: ויאמר לבן הן
לו יהי כדברך: ויסר ביום
ההוא את התישים העקדים
והטלאים ואת כל העזים

ויקח יעקב מקל לבנה
לח ולוז וערמון ויפצל
בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על המקלות
בשפת המים אשר
תבאן הצאן לשתות נגדו
ויחמן בבאן לשתות
ויחמו הצאן אל המקלות
ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים
והכשבים הפרידם יעקב
ויתן פני הצאן אל נקד וכל
בהמת לבן ושת לו עדרים
לבדו ולא שתם על
הצאן לבן: והיה בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב
מקלות לעיני הצאן
ברהטים לרחמנה בשת
ובהעלות הצאן לעלות
והיה העקדים ללבן
והקשרים ליעקב: ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי
צאן רבות ושפחות

ויבא גם את רחל ויאהב גם
את רחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות
וירא יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
ותהר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בעניי כי עתה
יאהבני אישי ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את
זה ותקרא שמו שמעון ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם
ילוה אישי אלי כי ילדתי לו
שלשה בנים על כן קרא שמו
לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל באחותה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי: ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך
פרי בטן: ותאמר הנה אמתי
בלהה בא אליה ותלד על
ברכי ואבנה גם אנכי ממנה:

ויבא אליה יעקב
ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן: ותאמר רחל דנני אלהים
וגם שמע בקולי ויתן לי
בן על כן קרא שמו דן
עוד ותהר בלהה שפחת רחל
בן שני ליעקב: ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי
אחותי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אתה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפחת לאה
בן: ותאמר לאה בגד
את שמו גד: ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב: ותאמר
לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר:
ולך ראובן בימי קציר חטים
וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תנא
נא לי מדודאי בנך: ותאמר
לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את דודאי
בני ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך:

ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר
שכרתיך בדודאי בנך: ויבא אליה
בלילה ההוא: ויאמר אלהים
אל לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר:
ותהר עוד ותלד לאה בן
שלישי ליעקב: ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא
שמו זבולון: ואחר ילדה
בת ותקרא את שמה דינה:
ויזכר אלהים את רחל וישמע
אליה אלהים ויפתח את רחמה:
ותהר ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי: ותקרא
שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר: והי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי וארצי: תנה
את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אותך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את עבודתי
אשר עבדתיך: כי מעט
אשר היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי
לביתי: ויאמר מה אתן לך
ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי
הדבר הזה אשובה ארעה
צאנך אשמר: אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה
חום בכשבים וטלוא ונקד
בעזים והיה שכרי: ועניתה
בי צדקתי ביום מחר כי
תבוא על שכרי לפניך כל
אשר אינו נקד וטלוא
בעזים וחום בכשבים גנוב
הוא אתי: ויאמר לבן הן
לו יהי כדברך: ויסר ביום
ההוא את התישים העקדים
והטלאים ואת כל העזים

נקדים ובדלים ויאמר אלו
אחי מאין באתם ויאמרו
ויאמרו הנה ויאמר שאנה
עיניך דרוחל בל העתדים
חעלים על הצאן עקוב
נקדים ובדרדים כי ראו הלו
את כל אשר לבן עשה לך
אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה קום
צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך ותעזבהו
ולאה ותאמרנה לו הישו
לנו חלק ונחלה בבית אבינו
הלוא נכרי נחשבנו לו כי
מכרנו ויאכל גם אכול את
כספנו כי כל העשר אשר
הצל אלהים מאבינו לנו
הוא ולבנינו ועתה כל אשר
אמר אלהים אליך עשה
וקם ויגבה וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים ויגנב
את כל מקנהו ואת כל רכושו
אשר רכש מקנה קניינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל
יצחק אביו ארצה כנען
ולבן הלך לגזז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים

אשר לאביה ויגנב יעקב
את לב לבן הארמי על בלתי
הגיד לו כי הוא בורח
הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו
הר הגלעד ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב
ויקח את אחיו עמו וירדפהו
אחרי דרך שבעת הימים
וידבק אתו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם יעקב מטוב
עד רע ויגש לבן את יעקב
ויעקב תקע את אהלו בהר
ולבן תקע את אחיו בהר
הגלעד ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בנתי כשבויות
חרב למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור ולא נטשתני
לנשק לבני ולבנתי עתה
הסכלת עשו ישלא לך
לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי
לאמר השמר לך מדבר

ואביכם ב׳ וסימנה ואביכם
ואמי כן ואמי

ויעקב אל לאבן
אמר אל אחיו
בנו כרבן יהוה הוא לו ועשה
לו מתנה מקום וראו אחיו כי
אותאהב אבינו מכל אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלום ויחלם עוד חלום ויגד
לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו
ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי והנה
אנחנו מעלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי
ותצבנה סבבות אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי
ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך
עלינו אם משל
בנו
ויוסיפו עוד שנא אתו על
חלומותיו ועל דבריו ויהי
אחר הלום אחר ויספר אתו
לאביו ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי ויספר אל אביו
ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אנו ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה
ויקנאו בו אחיו ואביו שמר
את הדבר ויהי אחיו רעות

ויישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כתנת פסים וירא אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום ויחלם יוסף חלום עוד ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מעלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך עלינו אם משל בנו עוד יוסף אתו עוד ויגד לאביו ולאחיו ויגער בו אביו ויאמר אליו מה החלום אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר וילכו אחיו לרעות

ויאמר הנני ויאמר שאל נא
עיניך וראה כל השעירים
העולים על האצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי
את כל אשר לבן עשה לך
אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר
נדרת לי שם נדר עתה קום
צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך ותען רחל
ולאה ותאמרנה לו העוד
לנו חלק ונחלה בבית אבינו
הלוא נכרים נחשבנו לו כי
מכרנו ואכל גם אכל את
כספנו כי כל העשר אשר
הצל אלהים מאבינו
הוא לנו ולבנינו ועתה כל אשר
אמר אלהים אליך עשה
וקם יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים וינהג
את כל מקנהו ואת כל רכושו
אשר רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא
אל יצחק אביו ארצה כנען
ולבן הלך לגז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים

ויראל אליהם את יוסף מדבר
עמהם ובן זקנים הוא לו ועשה
כתנת פסים וירא אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו
ויתנו אתו ולא יכלו דברו
לשלום ויחלם חלום ויגד
לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו
ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי והנה
אנחנו מעמרים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי
גם הנצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי
ויאמרו לו האמר תמלך
אם המשל נמשל בנו
עוד חלם חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי ויספר אל אביו
ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר
אליו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיך להשתחות לך ארצה
ויקנאו אתו אחיו ואביו שמר
את הדבר ויהלכו אחיו לרעות

אשר לא בינו אשר יעקב
אמר לך הלך חדר מי על בני
הדר לך ברח הוא וכבדיה
הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו
הר הגלעד ויגד ליעקב
השלישי ביום ברח יעקב
ויקח את אחיו עמו וירדפו
אחריו דרך שבעת ימים
וידבק אתו בהר הגלעד
ויבא אלהים אל לבן הארמי
בחלם הלילה ויאמר לו
לך פן תדבר עם יעקב
מטוב עד רע ויגש לבן את יעקב
ויעקב תקע אהלו בהר
ולבן תקע את אחיו בהר
הגלעד ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בתי כשבויות
חרב ולמה נברחת לבלתי
ותגנב אתי ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה בשירים
בתף ובכנור הלא נטשתני
לנשק לבני ולבנותי עתה
הסכלת עשות אמש אמר
לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי
לאמר השמר לך מדבר

וחמיפוה האלה ויכר יהודה
ואמר צדקה ממני כי על
כן לא נתתיה שלה בני
ולא יסף עוד לדעתה ויהי
בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה ויהי בלדתה ויתן
יד ותקח המילדת ותקשר
על ידו שני לאמר זה יצא
ראשנה ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה
פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ ואחר יצא אחיו אשר
על ידו השני ויקרא שמו
זרח ויוסף יהודה
מצרימה ויקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים
איש מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורידוהו שמה ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי
וירא אדניו כי יהוה אתו וכל
אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו ומצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ופקדהו על
ביתו וכל יש לו נתן בידו
ויהי מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש לו ויברך
יהוה את בית המצרי בגלל

עמם מחוצה ואמר
תתן ערבון עד שלחך ואמר
מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה ויבא
אליה ותהר לו ותקם ותל
ותסר צעיפה מעליה ותר
בגדי אלמנותה ותשב
את גדי העזים ביד רעה
ד ער למי לקחת הערבון מ
האשה ולא מצאה ותשאל
את אנשי מקומה לאמר
איה הקדשה הזאת בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה
בזה ותשב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה זונה
הקדשה ויאמר יהודה תקח
לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי
הגדי הזה ואתה לא מצאתה
ויהי כמשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותש
הוא מוצאת והיא שלחה
חמיה לאמר לאיש אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר
הכר נא למי החתמת והפתיל

מטך ב וסמ"ט ומטך אשר בידך
מטך אשר תכות בן אה הוגד

מיכות האלה ויבך וחנה
אמר ערקה מלך בעל
לאנתתיה שלח בני
נסף עוד לרעתה ויהי
ת לרעתה וחנה תאנגיס
ינה ויחו בלרעתה ויתן
תקח המלרת ותק שר
רן שני לאמר זה יצא
שנה ויהי כמשוב נרו
ה ויצא אחיו ואמר מה
ת עליך פרץ ויקרא שמו
ו ואחר יצא אחיו אשר
רו השני ויקרא שמו
ויסף הארן
רמיה ויקלחו פוטיפר
ס פרעה שר הטבחים
ש מיד מצרים הישמעאלים
ר הורידוהו שמה ויהי
ה אתיוסף ויהי אישמצליח
בבית אדניו המצרי
אדניו כי יהוה אתו וכל
ר הוא עשה יהוה מצליח
ויסף חן בעיניו
ודת אתו ופקדהו על
ל ובל אשר נתן בידו
מאז הפקיד אתו בביתו
כל אשר לו ויברך
ת את בית המצרי בגלל

25

עמים מחצאן ובקר
תתנו ערבון עבד שלחך ואמר
מה ערבון אשר אתן
ות לאמר תמלך ופתלך אמ
אשר בורך ויתן לה ע
אלה ותחר לו ותקם ו
סר עינותה מעליה ות
בגדי אלמנותה ולשלח
את הרן העמים בור רעה
ה ערבון לחות הערבון
האשה ולא הצאה ותשא
את אנשי מקומה ואמר
אמר הקדשה הרא בעונש
עי הזנה ואמרו לא הי
בזה ויתשב אל יהודה
ואמר לא מצאתיה וגם
המקום אמרו לא הי
הקדשה ויאמר יהודה
לה פן נמאס לבוה הנה שלח
הגדי הזה ואתה לא מצאתה
ויהי כמשלש חדשים ו
ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר
כלתך וגם הנה הרה לזנות
ויאמר יהודה הוציאוה
הוא מוצאת והיא שלחה
ואמרה לאמר לאיש אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר
הכר נא למי החתמת

שבע שבלים דקות ושדופות
אחד צמח בקנה אחד ובריא
שבע שבלים בריאות ומלאות
ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות
ואמלל אותן פרעה
ויקץ פרעה והנה חלום
ותעף רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה
להם את חלמו ואין פותר
אותם לפרעה ויאמר שר
המשקים לפרעה לאמר
את חטאי אני מזכיר היום
פרעה קצף על עבדיו ויתן
אתי במשמר בית שר
הטבחים אותי ואת שר
האפים ונחלמה חלום בלילה
אני והוא איש כפתרון
חלמו ויש אתנו
שם עבד עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלומותינו איש
כחלמו פתר לו כן היה אותי השיב
על כני ואותו תלה ויתר
לפי ויקרא אל יוסף

27

ויחלם שנית והנה
שבע פרות עלות מן היאר
בריאות בשר ויפת תאר
ורעות מראה ודקות בשר
עמדות אצל הפרות
אחרות עלות מן היאר
ותרעינה בתוך הפרות
אחרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות הרעות
ודקות הבשר את
שבע הפרות הבריאות
והיפות המראה
ויקץ פרעה
וישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות
בקנה אחד בריאות
ומובחרות
ותצמחנה שבע שבלים
דקות ושדופות קדים
ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות
והמלאות ויקץ פרעה
והנה חלום
ותעף רוחו ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה
להם ואין פותר
אותם לפרעה ויאמר שר
המשקים לפרעה לאמר
את חטאי אני מזכיר היום
פרעה קצף עבדיו ויתן
אתי במשמר בית שר
הטבחים אותי ואת שר
האפים ונחלמה חלום בלילה
אני והוא איש כפתרון
חלמו ויש אתנו
שם עבד עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלומותינו איש
כחלמו פתר לו כן היה אותי השיב
על כני ואותו תלה ויתר
לפי ויקרא אל יוסף

26

ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה
ושברו לנו משם ונחיה ולא
נמות: וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר ממצרים: ואת
בנימין אחי יוסף לא שלח
יעקב את אחיו כי אמר פן
יקרא אסון: ויבאו בני
ישראל לשבר בתוך הבאים
כי היה הרעב בארץ כנען:
ויוסף הוא השליט על הארץ
הוא המשביר לכל עם הארץ
ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו
אפים ארצה: וירא יוסף את
אחיו ויכרם ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר
אליהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל:
ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות
אשר חלם להם ויאמר אליהם
מרגלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם: ויאמרו
אליו לא אדני ועבדיך באו
לשבר אכל: כלנו בני איש
אחד נחנו כנים אנחנו לא
היו עבדיך מרגלים: ויאמר
אליהם לא כי ערות הארץ
באתם לראות: ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו
בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום
והאחד איננו: ויאמר אליהם
יוסף הוא אשר דברתי אליכם
לאמר מרגלים אתם: בזאת
תבחנו חי פרעה אם תצאו
מזה כי אם בבוא אחיכם
הקטן הנה: שלחו מכם אחד
וקח את אחיכם ואתם
האסרו ובחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא חי
פרעה כי מרגלים אתם:
ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא: אם בנים
אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו
שבר רעבון בתיכם: ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן: ויאמרו איש אל
אחיו אבל אשמים אנחנו
על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא
שמענו על כן באה אלינו
הצרה הזאת: ויען ראובן
אתם לאמר הלא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש:
והם לא ידעו כי שומע יוסף
כי היה המליץ בינם: ויסב
מעליהם ויבך וישב אליהם
וידבר אתם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אתו לעיניהם:
ויצו יוסף וימלאו את כליהם
בר ולהשיב כספם איש אל
שקו ולתת להם צידה לדרך
וכן עשה להם: ויטענו
חמריהם בר ויצאו משם:
ויפתח האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון וירא
את כספו והנה הוא בפי
שקו: ויאמר אל אחיו הושב
כספי והנה גם הנה בפי שקי
ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו: ובאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את
כל הקרות אתם לאמר:
דבר האיש אדני הארץ אתנו
קשות ויתן את אתנו
את הארץ: ונאמר אליו
אנחנו לא היינו מרגלים

בנים בטרם תבוא שנת
הרעב אשר ילדה לו אסנת
בתפוטי פרע כהן און
המשנה אשר לו ויקרא
לפניו אברך ונתון אתו
על כל ארץ מצרים ויאמר
פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש
מי הפרני אלהים בארץ
ותכלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים
ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף
ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה
ויצו פרעה לכל מצרים
לחם ותרעב כל ארץ מצרים
ויבא כל הארצות מצרים
לשבר אל יוסף כי חזק
הרעב בכל הארץ
ויראה יעקב כי יש
שבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו

28

ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה
ושברו לנו משם ונחיה ולא
נמות ירדו אחי יוסף עשרה
לשבר מצרים ואת
בנימין לא שלח יעקב
אחיו יוסף כי אמר פן
יאסון נגיעה בנו
בדרך בדרך אשר תלכון
מות ימות יעקב בכאב
הקטנה אחיו הבא
ירד יעקב בארץ כנען
וישלחו אתו מכם ואתם
האסרו ובחנו אתכם
האמת אתכם ואם לא
פרעה כי מרגלים אתם
ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים ויאמר אלהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא אם בנים
אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו
שברו רעבון בתיכם ואת
אחיכם תקחו תביאו אלי
ויאמנו דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן ויאמרו איש אל
אחיו אבל אשמים אנחנו
על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא
שמענו על כן באה אלינו

29

כי לולא הרמרנו כה פעמים
שבנו זה פעמים ואמרנו
ישראל אמרתם אם בן אמה
ואמרו אלוהם אביהם שבו
שברו לנו מעט אכל ואמר
הארץ בהלכם והוריד
אליו הורדה לאמר הער הלה
לאיש מנוחה משמ ערב
ומעט הדש נכאת ומעט
בטמנה ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת המכה
במו אמתחת כסף
הורדנו אולי משגה הוא
אחיכם קחו וקומו שובו
האיש ואל שדי ידן לכם
רחמים לפני האיש ושלח
לכם את אחיכם אחר ואת
בנימן ואנו כאשר שכלתי
שכלתי ויקחו האנשים
המנחה הזאת ומשנה כסף
לקחו בידם ואת בנימן
וירדו מצרים ויעמדו
יוסף וירא יוסף אתם
בנימן ואמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן
אתי יאכלו האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר אמר
ויבא האיש את האנשים
ביתה יוסף ויראו האנשים

כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב
באמתחותינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ונגשו
אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית
ואמרו בי אדני ירד ירדנו
בתחלה לשבר אכל והי כי
באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתינו והנה כסף איש
במו אמתחתו בכסף מלא במשקלו
ונשב אתו בידנו וכסף אחר
הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו
באמתחתינו ואמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם כספכם
בא אלי ויוצא אלהם את
שמעון ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף ויתן
מים ורחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם ויכינו
את המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי שם
יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה

ויביאו לו את המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו
ארצה וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחוו
אל האיש אשר על בית
יוסף וישא עיניו וירא את בנימן
אחיו בן אמו ויאמר הזה
אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני
ויתמהר יוסף כי נכמרו רחמיו
אל אחיו ויבקש לבכות
ויבא החדרה ויבך שמה
וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים לאכל את
העברים לחם כי תועבה
הוא למצרים וישבו לפניו
הבכור כבכרתו והצעיר
כצעירתו ויתמהו האנשים
איש אל רעהו ויישא משאת
מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן מכל משאת כלם
חמש ידות וישתו וישכרו
עמו ויצו את אשר על

נתנו אתיכם
האחר אין נו
ים את אבינו בארץ
אמר אלינו האיש
ת הארץ בזאת ארעכי
נים אתם אחיכם האחד
עיחו אתי ואתרעבון בחנם
חיו ולכו הביאו את אחיכם
תמטון אלי ואדעה כי לא
מרגלים אתם כי כנים אתם
אחיכם אתן לכם ואת
תסחרו ויהי חם
שלחם והנה איש
בשקו וראו
את עדי נספיהם ויירא
ואמתם ויראו ויאמר אליהם
יעקב אבהם אתי שכלתם
יוסף אינני ושמעון אינו
ואת בנימן תקחו עלי היו
כולנה ויאמר ראובן אל
אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך
תנה אתו על ידי ואנכי א
אשיבנו אליך ולאמר לא
ירד עמכם כי אחיו מת
הוא לבדו נשאר והראהו
ון בדרך אשר תלכו בה
ורדתם את שיבתי ברגן

שאולה והרעב כבד בארץ
ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הבאו ממצרים ויאמר אליהם
ישראל אביהם שבו שבו
זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט
בטנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף הקשב
במי אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא
אחיכם קחו וקומו שובו
האיש ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח
לכם את אחיכם אחר ואת
בנימן ואנכי כאשר שכלתי
שכלתי ויקחו האנשים
המנחה הזאת ומשנה
לקחו בידם ואת בנימן
וירדו מצרים ויעמדו
יוסף וירא יוסף אתם
בנימן ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן
אתי יאכלו האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר אמר
ויבא האיש את האנשים
מרמה יוסף וירא האנשים

כי לרגלא הוא מבאים
שבנו וקחם אתנו לעבדים ונאמר אל
ישראל אביהם אם כן אם
זאת עשו קחו מזמרת
בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט
בטנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף הקשב
במי אמתחתיכם תשיבו
בידכם אולי משגה הוא
אחיכם קחו וקומו שובו
האיש ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש ושלח
לכם את אחיכם אחר ואת
בנימן ואנכי כאשר שכלתי
שכלתי ויקחו האנשים
המנחה הזאת ומשנה
לקחו בידם ואת בנימן
וירדו מצרים ויעמדו
יוסף וירא יוסף אתם
בנימן ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן
אתי יאכלו האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר אמר
ויבא האיש את האנשים
מרמה יוסף וירא האנשים

הובאו בית יוסף ויאמרו
אל דבר הכסף השב
אמתחתינו בתחלה אנחנו
ובאים להתגלל עלינו
התנפל עלינו לקחת אתנו
עבדים ואת חמרינו ויגשו
אל האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פתח הבית
ויאמרו בי ארני ירד ירדנו
בתחלה לשבר אכל והיו כי
באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתינו והנה כסף איש
אמתחתו בכספנו במשקלו
ונשב אתו בידנו וכסף אחר
ירדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו
אמתחתינו ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן לכם
אמתחתיכם כספכם
אלי ויוצא אלהם את
שמעון ויבא האיש את
אנשים ביתה יוסף וירחץ
רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם ויכינו
את המנחה עד בוא יוסף
בהצהרים כי שמעו כי שם
יאכלו לחם ויבא יוסף
הביתה

ויביאו לו את המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו
ארצה וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי
ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחו
עודנו ויאמר
אחיו בן אמו ויאמר
אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני
ויתאר יוסף מן נגמרו רחמיו
אל אחיו ובקש לבכות
ויבא החדרה ויבך שמה
ורחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם ישומו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים לאכל את
העברים לחם כי תועבה
הוא למצרים וישבו לפניו
הבכור כבכרתו והצעיר
כצעירתו ותתמהו האנשים
איש אל רעהו ויישא משאת
מאת פניו אלהם ותרב
משאת בנימן ממשאת כלם
חמש ידות ותשתו וישכרו
עמו ויצו את אשר על

ביתו לאמר
אמרו לאנשי
האל אשר יובלון שש
בסף איש בפי אמתחתו
ואת כסף כל איש
בפי אמתחתו הקטן
ואת כסף שברו ועשה
יוסף אשר דבר
אור והאנשים שלחו המה
וחמריהם הם יצאו את
העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קום
רדף אחרי האנשים והשגת
ואמרת אלהם למה
רעה תחת טובה הלא
אשר ישתה ארני בו והוא
נחש ינחש בו הרעתם
אשר עשיתם ויהי כאשר הגיע
אלהם את הדברים האלה
ויאמרו אלו למה ידבר
ארני כדברים האלה
חלילה לעבדיך מעשות
כדבר הזה הן כספנו אשר
מצאנו בפי אמתחתינו
השבנו אליך מבית
ואיך נגנב מבית
כסף או זהב
אתו מעבדיך ומת הנמצא

ויגש אליו יהודה
ויאמר בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני אדני
ואל יחר אפך בעבדך כי
כמוך כפרעה אדני שאל
את עבדיו לאמר הישׁ
לכם אב או אח ונאמר אל
אדנו יש לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו ונאמר אל אדני
לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת
ותאמר אל עבדיך אם לא
ירד אחיכם הקטן אתכם
לא תוספון לראות פני ויהי
כי עלינו אל עבדך אבינו
ונגד לו את דברי אדני
ויאמר אבינו שבו שברו
לנו מעט אכל ונאמר לא
נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא
נוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן אינו אתנו
ויאמר עבדך אבי אלינו
אתם ידעתם כי שנים ילדה
לי אשתי ויצא האחד מאתי
ואמר אך טרף טרף
ראיתיו עד הנה ולקחתם
גם את זה מעם פני ושקתם
אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה ועתה כבא
אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו
והיה כראותו כי אין הנער
ומת והורדו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו ביגון שאלה
כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי
כל הימים ועתה ישב נא
עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו כי איך
אעלה אל אבי והנער אינו
אתי פן אראה ברע אשר
ימצא את אבי ולא יכל יקום
להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו ויתן את קולו
בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העוד אבי
אתכם ירעתם כי שנים ולחה
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף
אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר
מכרתם אתי מצרימה ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אותי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם
זה שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין חרישׁ וקציר
ושלחני אלהים לפניכם לשום
לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדלה ועתה
לא אתם שלחתם אתי הנה כי
אם האלהים וישימני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו ומשל בכל
ארץ מצרים מהרו ועלו אל
אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמד ונשבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך וכלכלתי אותך
שם כי עוד חמש שנים
רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך והנה עיניכם
רואות ועיני אחי בנימין כי
פי המדבר אליכם והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ויפל
על צואר בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו
ונשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו
והקול נשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף ומטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם
ולכו באו ארצה כנען וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו
אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב
הארץ ואתה צויתה זאת
עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך
לכלכלתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן נתן שלש

ויאמר
ריכם כן הוא
אתו יחזה ל
אתם תהיון נקיים
ורו ומורדו איש את
תחתו ארצה ויפתיחו
ש אמתחתו ויחפשו
דול החל ובקטן כלה
מצא הגביע באמתחת
נימן ויקרעו שמלתם
מס איש על חמרו וישבו
דעירה ובא יהודה ואחיו
ביתה יוסף והוא עדנו שם
פלו לפניו ארצה ויאמר
הם יוסף מה המעשה הזה
שר עשיתם הלוא ידעתם
כי נחש ינחש איש אשר
מני ויאמר יהודה מה
אמר לאדני מה נדבר
מה נצטדק האלהים
מצא את עון עבדיך הנני
עבדים לאדני גם אנחנו
ם אשר נמצא הגביע
מדו ויאמר חלילה לי
עשות זאת האיש אשר
מצא הגביע בידו הוא
יהיה לי עבד ואתם עלו
ולום אל אביכם:

ויגש אליו יהודה
ויאמר בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני אדני
ואל יחר אפך בעבדך כי
כמוך כפרעה אדני שאל
את עבדיו לאמר היש
לכם אב או אח ונאמר אל
אדני יש לנו אב זקן וילד
ים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו ואביו
אהבו ונאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו ונאמר אל אדני
לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת
ותאמר אל עבדיך אם לא
ירד אחיכם הקטן אתכם
לא תוספון לראות פני ויהי
כי עלינו אל עבדך אבי נו
ונגד לו את דברי אדני
ויאמר אבינו שבו שברו
לנו מעט אכל ונאמר לא
נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא
נוכל לראות פני האיש
ואחינו הקטן אינו אתנו
ויאמר עבדך אבי אלינו
אתם ידעתם כי שנים ילדה
לי אשתי ויצא האחד מאתי
ואמר אך טרף טרף
ראיתיו עד הנה ולקחתם
גם את זה מעם פני
אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה ועתה כבא
אל עבדך אבי והנער אינו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו
והיה כראותו כי אין הנער
ומת והורדו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו ביגון שאלה
כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא
אביאנו אליך וחטאתי לאבי
כל הימים ועתה ישב נא
עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו כי
אעלה אל אבי והנער אינו
אתי פן אראה ברעה אשר
ימצא את אבי ולא יוכל
להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתודע
יוסף אל אחיו ויתן את קולו
בבכי וישמעו מצרים וישמע
בית פרעה ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העוד אבי
ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף
אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר
מכרתם אתי מצרימה ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אותי הנה כי
לחיות שלחני אלהים לפניכם
זה שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש שנים
אין חריש וקציר
ועתה אל תדאגו ואל יחר
בעיניכם כי אל אלהים שלחני
לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לפליטה גדלה
אתם שלחתם אתי הנה כי
אם האל וישימני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו ומשל בכל
ארץ מצרים מהרו ועלו אל
אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים
אדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמד ושבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
ואשר לך וכלכלתי אותך
כי עוד חמש שנים רעב
פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך והנה עיניכם
רואות ועין אחי בנימין
כי פי המדבר אליכם והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ויפל
על צואר בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו
וינשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו:
והקול נשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף וייטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו כו ענו את בעיריכם
ובאו ארצה כנען וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו
אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואכלו את חלב
הארץ ואתה צויתה זאת
עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם
הוא ויעשו כן בני ישראל
ויתן להם יוסף עגלות על פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך
לכלכלתו לאיש חלפות
שמלת ולבנימן נתן שלש
מאות כסף וחמש חלפות
שמלת
לאביו
חמורים נשאים מטוב
ויעשו את כן
ולחם ומזון לאביו לדרך
את אחיו וילכו ויאמר אליהם
אל תרגזו בדרך ויעל
ובאו ארצה כנען
אביהם ויגדו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא מושל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו כי לא
האמין להם ויראו את כל
דברי יוסף אשר דבר
אליהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו
רוח יעקב אביהם
ישראל רב עוד יוסף
אלכה ואראנו בטרם
ימות ישראל ויסע
ובא באר שבע
ויזבחים לאלהי אביו יצחק
ויאמר אלהים
במראת הלילה ויאמר
יעקב ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל
תירא מרדה מצרימה כי
לגוי גדול אשימך שם
ארד עמך מצרימה ו

יאת הינה בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש ובני
גד עפיון וחגי שוני ואצבון
ערי וארודי וארואלי ובני
אשר ימנה ושבה וישוי
וברעה ושרח אחתם ובני
ברעה חבר ומלכיאל הוא
בני זלפה אשר נתן לבן
לאדבה ותלד את אלה
שש עשרה נפש
בני רחל אשת יעקב יוסף
ובנימן ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר יולדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און את
מנשה ואת אפרים ובני
בנימן בלע ובכר ואשבל
גרא ונעמן אחי וראש מפים
וחפים וארד אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל נפש
ארבעה עשר ובני דן חושים
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפש
שבעה כל הנפש הבאה
ליעקב מצרימה יצאי ירכו
מלבד נשי בני יעקב כל
נפש ששים ושש ובני

יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית
יעקב הבאה מצרימה
שבעים:
ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה ויראה
אליו ויפל על צוארו ויבך
על צוארו עוד: ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי את
פניך כי עודך חי: ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אבי
אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית אבי אשר
בארץ כנען באו אלי: והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה
היו וצאנם ובקרם וכל
אשר להם הביאו: והיה כי
יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבותינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי תועבת
מצרים כל רעה צאן:

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובקרם
ובכל אשר להם באו מארץ
כנען והנם בארץ גשן
ומקצה אחיו לקח חמשה
אנשים ויתיצבם לפני פרעה
ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה צאן עבדיך גם אנחנו
גם אבותינו: ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ באנו כי אין
מרעה לצאן עבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך
בארץ גשן: ויאמר פרעה
אל יוסף לאמר אביך ואחיך
באו אליך: ארץ מצרים
לפניך הוא במיטב הארץ
הושב את אביך ואת אחיך
בארץ גשן ואם ידעת
ישנו אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על אשר לי:
ויבא יוסף את יעקב אביו
ויעמדהו לפני פרעה ויברך
יעקב את פרעה: ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי
שני חייך: ויאמר יעקב
אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ולא
השיגו את ימי שני חיי
אבתי בימי מגוריהם: ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני
פרעה: ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה
בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה: וכלכל יוסף את אביו
ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף: ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען נלאו מפני הרעב:
ויקבץ יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף בית
פרעה: ויתם הכסף מארץ
מצרים ומארץ כנען ובכל
מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף: ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס
כסף: ויביאו את מקניהם
אל יוסף ויתן להם יוסף
בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים
ונהלם בלחם בכל מקנהם
בשנה ההוא: ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו
בשנת השנית ויאמרו לו לא
נכחד מאדני אם תם הכסף
וקנין הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו: למה נמות לעינך
גם אנחנו גם אדמתנו קנה
אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה והב זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשם:
ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב
והארץ תהי לפרעה: ואת העם
העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו: רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק
לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם:
ויאמר יוסף אל העם
הן קניתי אתכם היום ואת
אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע
וזרעתם את האדמה:
והיה בתבואת ונתתם חמשית
לפרעה ושלשת החלקים יהיו לכם
לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם:
ויאמרו חיתנו נמצא חן
בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:
ויהי עד היום הזה לחק
אדמת מצרים לפרעה
חמשית רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה:
וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאד:
ויחי יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב
שני חייו שבע שנים ומאת שנה:

יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית
יעקב הבאה מצרימה
שבעים:
ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה ויראה
אליו ויפל על צואריו ויבך
על צוארו עוד: ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי את
פניך כי עודך חי: ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אבי
אעלה ואגידה לפרעה ו
אליו אחי ובית אבי אשר
בארץ כנען באו אלי: והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה
היו וצאנם ובקרם וכל
אשר להם הביאו: והיה כי
יקרא לכם פרעה ואמר
מה מעשיכם: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם
אנחנו גם אבותינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי תועבת
מצרים כל רעה צאן:

ואת הינה בתו כל נפש בניו
ובנותיו שלשים ושלש: ובני
גד צפיון וחגי שוני ואצבון
ערי וארודי וארואלי: ובני
אשר ימנה ישוה וישוי
וברישה ושרח אחתם ובני
בריעה חבר ומלכיאל הוא
אבי זלפה אשר נתן לבן
לאיה בתו ותלד את אלה
לזלפה שש עשרה נפש:
בני רחל אשת יעקב יוסף
ובנימן: ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און את
מנשה ואת אפרים: ובני
בנימן בלע ובכר ואשבל
גרא ונעמן אחי וראש מפים
וחפים וארד: אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל נפש
ארבעה עשר: ובני דן חושים:
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר
ושלם: אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד
את אלה ליעקב כל נפש
שבעה עשרה נפש הבאה
ליעקב מעם מצרים יצאו ויהי
מלבד נשי בני יעקב כל
נפש שישים ושש: ובני

אלפרעה ומל שנו מגורי
שלשים ומאת שנה: ויעמיד
ויראיהו ויאמר שנו חיי ולו
ושנותי את ימי שני חיי
אבתי בימי מגורים ויברך
יעקב את פרעה ויצא מלפני
פרעה: ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה
בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה: וכלכל יוסף את אביו
ואת אחיו ואת כל בית אביו
לחם לפי הטף: ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני הרעב:
ויקבץ יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ
כנען בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף הביתה
פרעה: ויתם הכסף מארץ
מצרים ומארץ כנען ובכל
מצרים באו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות
נגדך כי אפס כסף: ויאמר
יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס
כסף: ויביאו את מקניהם

אל יוסף ויתן להם יוסף
בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים
ויהי לחם בכל מקניהם
בשנה ההוא: ותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה
השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדוני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר
לפני אדני בלתי אם גויתינו
ואדמתנו: למה נמות לעינך
גם אנחנו גם אדמתנו קנה
אתנו ואת אדמתנו בלחם
ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה ו
לא נמות והאדמה לא תשמם:
ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
כי מכרו מצרים איש שדהו
כי חזק עליהם הרעב
והארץ היתה לפרעה:
ואת העם העביר אתו לערים
מקצה גבול מצרים
ועד קצהו: רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק
לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה
על כן לא מכרו את אדמתם:
ויאמר יוסף אל העם הן

ונתן אתכם היום׃ ואת
אין אתכם לפרעה הא
לבדם זרע יעקב ראו כי אם
ראו כל הארץ ויהי בחצות הלילה
ויתנו לכם מישרים לפרעה
ואת כל הבכור לכם
לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל
לטפכם׃ ויאמרו חיתנו
נמצא חן בעיני ארנו והיינו
עבדים לפרעה׃ וישב אתה
יוסף לחלק שדה המלך היום
על אדמת מצרים לפרעה
לחמש רק אדמת הכהנים
לבדם לא הי׳ לפרעה
וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה
ויפרו וירבו מאד׃ ויחי
יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חיו שבע ושבעים
שנה׃ ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי׃ ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש
המטה׃
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים׃ ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ ויאמר
יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך
והרבותיך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך׃
אחזת עולם׃ ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים
עד בואי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם בנחלתם׃
ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען

ושכבתי עם אבותי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברותם
ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש
המטה׃
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים׃ ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ ויאמר
יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך
והרבותיך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך׃
אחזת עולם׃ ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים
עד בואי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם בנחלתם׃
ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען

בדרך בעוד כברת
לבא אפרתה ואקברם שם מכל רעיו ברך
בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויקרא
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
ויאמר מי אלה׃ ויאמר יעקב אל יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
לי אלהים ביזה׃ ויאמר קחם נא אלי
נא אל ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן
כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
ויגש אתם אליו׃ ויאמר יוסף אל אביו לאמר
ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף
אל יוסף ראה פניך לא פללתי׃ ויוצא יוסף
פללתי והנה הראה אלהים גם את זרעך׃
ויקח אתם מעם ברכיו׃ ויאמר ישראל אל יוסף
ויקרב אתם אליו׃ ויאמר אל יוסף
לאפרים׃ ויקרב ימינו וישת על ראש אפרים
גדל ואת שמאלו על ראש מנשה׃
שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך
ישראל׃ ויברך אתם׃ ויאמר
ביום ההוא׃ ויאמר אל יוסף
ישראל׃ ויאמר
ישראל׃ ויברך אתם׃ ויאמר
אלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
אלהים הרעה אתי מלאך׃ ויברך
ישמרו אלהים

נתתי אתכם חיים ואת
ארמת כם ופרעה הלא
לכם זרע וזרעתם את
הארמה ובחמשת
חמשים לפרעה
וארבע חלקים יהיה לכם
לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל
לטפכם ויאמרו חיתונו
נמצא חן בעיני אדוני והיינו
עבדים לפרעה ויהי אתה
יוסף לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה
לחמש רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה
וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה
ופרו וירבו מאד: ויחי
יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע ושבעים
שנה ומאת שנה
ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
לו אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקבר
אתי מצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך
ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש
המטה
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך חולה
ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים: ויגד
ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה: ויאמר
יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הנני מפרך
והרביתיך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ
הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם: ועתה שני בניך
הנולדים לך בארץ מצרים
עד בואי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן
ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת
הארץ לבא אפרתה ואקברה
בדרך אפרת הוא
בית לחם: ויראו בני
ישראל את
ויאמר מי אלה
אל אביו כי הם בני אשר
לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא אלי
ואברכם
כבדו מזקן לא יוכל
ויגש אתם אליו
ויחבק להם ויאמר
אל יוסף ראה פניך
פללתי והנה הראה
אלהים גם את זרעך
יוסף אתם מעם
לאפים את אפרים
ישראל לאמר
בך ישראל אמר
אלהים ישמך
ויאמר
ויאמר
אחרי
הבכור
ומנשה
ויברכם
ויאמר אל יוסף הנה
אנכי מת והיה אלהים עמכם
ושב אתכם אל ארץ
אבתיכם: ואני נתתי לך שכם
אחד אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי
ויקרא אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את
אשר יקרא אתכם באחרית
הימים: הקבצו ושמעו בני
יעקב ושמעו אל ישראל
אביכם: ראובן
בכרי אתה כחי וראשית
אוני יתר שאת ויתר עז:
פחז כמים אל תותר כי
עלית משכבי אביך אז
חללת יצועי עלה:
שמעון ולוי אחים כלי
חמס מכרתיהם: בסדם
אל תבא נפשי בקהלם
אל תחד כבודי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו
שור: ארור אפם כי עז
ועברתם כי קשתה אחלקם
ואפיצם בישראל
יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בערף אויביך ישתחוו
לך בני אביך: גור אריה
יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
כאריה וכלביא מי יקימנו:
לא יסור שבט מיהודה
ומחוקק מבין רגליו עד כי
יבא שילה ולו יקהת עמים:
אסרי לגפן עירה ולשרקה
בני אתנו כבס בין לבשו
ובדם ענבים סותה חכלילי
עינים מיין ולבן שנים מחלב
זבולן לחוף ימים ישכן
והוא לחוף אניות וירכתו על
צידן: יששכר חמר גרם
רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט
שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן
ידין עמו כאחד שבטי ישראל יהי
דן נחש עלי דרך שפיפן
עלי ארח הנשך עקבי סוס
ויפל רכבו אחור: לישועתך
קויתי יהוה: גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב: אשר
שמנה לחמו והוא יתן מעדני
מלך: נפתלי אילה
שלוחה הנתן אמרי שפר

בן פרת יוסף בן פרת עלי
עין בנות עצרה עלי שור:
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
חצים: ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מידי אביר
יעקב משם רעה אבן ישראל:
מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת
ברכת שדים ורחם: ברכת

אשר ברכו אלהים לאברהם ליצחק
וליעקב: וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלתם את
עצמותי מזה: וימת יוסף בן
מאה ועשר שנים ויחנטו
אתו ויישם בארון במצרים:

ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באו: ראובן
שמעון לוי ויהודה: יששכר
זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד
ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך
יעקב שבעים נפש ויוסף
היה במצרים: וימת יוסף וכל
אחיו וכל הדור ההוא: ובני
ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא
הארץ אתם:

ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף: ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל
רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה
לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ונוסף גם הוא על
שנאינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ: וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלתם
ויבן ערי מסכנות לפרעה את
פתם ואת רעמסס: וכאשר
יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ
ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך: וימררו את חייהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את כל
עבדתם אשר עבדו בהם
פרעה

ויאמר מלך מצרים
למילדת העברית אשר
שם האחת שפרה ושם השנית
פועה: ויאמר בילדכן את העבריות
וראיתן על האבנים
אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
הוא וחיה: ותיראן המילדת
את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיין
את הילדים: ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיין
את הילדים: ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא כנשים
המצרית העברית כי חיות
הנה בטרם תבוא אליהן המילדת
וילדו: ויטב אלהים
למילדת וירב העם וי[illegible]
מאד: והי כי יראו המילדת
את האלהים ויעש לבתים
ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכוהו וכל הבת
תחיון: וילך איש
מבית לוי ויקח את בת לוי
ותהר האשה ותלד בן ותרא
אתו כי טוב הוא ותצפנהו
שלשה ירחים: ולא יכלה עוד
הצפינו ויקח לו תבת

אֲבִיךָ בָּרוּךְ עַל בִּרְכֹת חוֹרִי
עַד תַּאֲוַת גִּבְעַת עוֹלָם
תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִמְרֹדַּח
נְזִיר אֶחָיו:
בְּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר
יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל:
כָּל אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אֹתָם אִישׁ
אֲשֶׁר כִּבְרָכָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם:
וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי
נֶאֱסָף אֶל עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי
אֶל אֲבֹתַי אֶל הַמְּעָרָה אֲשֶׁר
בְּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי בַּמְּעָרָה
אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה
מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת
קָבֶר שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם
וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ
אֶת יִצְחָק וְאֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה: מִקְנֵה
הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
מֵאֵת בְּנֵי חֵת: וַיְכַל יַעֲקֹב
לְצַוֹּת אֶת בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו
אֶל הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֹף אֶל
עַמָּיו: וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל פְּנֵי אָבִיו
וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק לוֹ: וַיְצַו יוֹסֵף

אֶת עֲבָדָיו אֶת הָרֹפְאִים לַחֲנֹט
אֶת אָבִיו וַיַּחֲנְטוּ הָרֹפְאִים
אֶת יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלְאוּ לוֹ
אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ
יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ
מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם: וַיַּעַבְרוּ
יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל
בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ
נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר: אָבִי
הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי
מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִּקְבְּרֶנִּי
וְעַתָּה אֶעֱלֶה נָא וְאֶקְבְּרָה
אֶת אָבִי וָאָשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר
פַּרְעֹה עֲלֵה וְקְבֹר אֶת אָבִיךָ
כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ: וַיַּעַל יוֹסֵף
לִקְבֹּר אֶת אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ
כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ
וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם: וְכֹל
בֵּית יוֹסֵף וְאַחָיו וּבֵית אָבִיו
רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם
עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וַיַּעַל עִמּוֹ
גַּם רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי
הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד: וַיָּבֹאוּ עַד
גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַّרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפֵּד
גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו
מִן הַתְּחוֹת אֱלֹהִים אֶל

39

אֶבֶל שִׁבְעַת יָמִים: וַיַּרְא
הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת הָאֵבֶל
בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ
אֵבֶל כָּבֵד זֶה לְמִצְרַיִם עַל כֵּן
שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: וַיַּעֲשׂוּ
בָנָיו לוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּם: וַיִּשְׂאוּ
בָנָיו אֹתוֹ אַרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ
בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה
קְנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה
לַאֲחֻזַּת קָבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי
מָמְרֵא: וַיָּשָׁב יוֹסֵף
מִצְרָיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל הָעֹלִים
אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת אָבִיו אַחֲרֵי
קָבְרוֹ אֶת אָבִיו: וַיִּרְאוּ אֲחֵי
יוֹסֵף כִּי מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ
לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב
יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל הָרָעָה
אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ: וַיְצַוּוּ
אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ
צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר: כֹּה
תֹאמְרוּן לְיוֹסֵף אָנָּא שָׂא
פֶשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם
כִּי רָעָה גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא
נָא לְפֶשַׁע עֲבָדֵי
אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ יוֹסֵף
בְּדַבְּרָם אֵלָיו: וְגַם אֶחָיו
הָלְכוּ וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנוּ
לְךָ לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל
נָא כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי

אֲשֶׁר שִׁבַּעְתִּיךָ עֲלֵי רָעָה אֱלֹהִים
חָשַׁבְתֶּם עָלַי לְטוֹבָה לְמַעַן עֲשׂוֹת
כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיוֹת עַם רָב: וְעַתָּה
אַל תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
וְאֶת טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם
וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם: וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף
מִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי
יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיַּרְא
יוֹסֵף אֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלִּשִׁים גַּם
בְּנֵי מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה יֻלְּדוּ עַל
בִּרְכֵּי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל
אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד
יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם
מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב: וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם אֶת
עַצְמֹתַי מִזֶּה: וַיָּמֶת יוֹסֵף בֶּן
מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ
אֹתוֹ וַיִּשָּׂם בְּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַבָּאִים מִצְרַיְמָה אֵת יַעֲקֹב

אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן
שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה: יִשָּׂשכָר
זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד
וְאָשֵׁר: וַיְהִי כָל נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף
הָיָה בְּמִצְרָיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל
אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעַצְמוּ בְּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא
הָאָרֶץ אֹתָם:
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרָיִם
אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל
עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הָבָה נִתְחַכְּמָה
לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל
שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן
הָאָרֶץ: וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי
מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת
פִּתֹם וְאֶת רַעַמְסֵס: וְכַאֲשֶׁר
יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ
וַיָּקוּצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרֶךְ: וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים
וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָّדֶה אֶת כָּל
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם

בְּפָרֶךְ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם
הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת הָעִבְרִיּוֹת
וְרְאִיתֶן עַל הָאָבְנָיִם אִם בֵּן הוּא
וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הִוא
וָחָיָה: וַתִּירָאן הַמְיַלְּדֹת
אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּין
אֶת הַיְלָדִים: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לַמְיַלְּדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ
עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתְּחַיֶּין
אֶת הַיְלָדִים: וַתֹּאמַרְן הַמְיַלְּדֹת
אֶל פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים
הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי חָיוֹת
הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת
וְיָלָדוּ: וַיִּיטַב אֱלֹהִים
לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ
מְאֹד: וְהָיָה כִּי יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת
אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: וַיְצַו
פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד
הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ וְכָל הַבַּת
תְּחַיּוּן: וַיֵּלֶךְ אִישׁ
מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֵוִי
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא
אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ
שְׁלֹשָׁה יְרָחִים: וְלֹא יָכְלָה עוֹד
הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא